

Apeliaciniame skunde manoma, kad skundžiamoje nutartyje yra teisės klaida, nes joje teigiama, kad ieškinys yra nepriimtinas, nes bendrovė ieškovė nėra tiesiogiai suinteresuota, kad sprendimas būtų panaikintas. Priešingai nei nurodoma nutartyje, Sprendimu 2006/613 valstybės narės įpareigojamos bet kuriuo atveju savaime automatiškai nustatyti Bendrijos svarbos teritorijomis (BST) pripažintoms teritorijoms, kuriose yra ir ieškovės nuosavybė „Las Cuerdas“, apsaugos tvarką, pagal kurią privalomai apribojama galimybė naudotis nuosavybe, sumažinamas jos rentabilumas ir pardavimo vertė. Valstybės narės turi diskreciją nustatyti konkretų šių priemonių turinį, tačiau negali nuspręsti, kuriai nuosavybei šios priemonės taikytinos. Todėl ši diskrecija nepaneigia sprendimo tiesioginio poveikio bendrovės ieškovės teisėms.

(¹) OL L 259, p. 1.

2008 m. lapkričio 14 d. Švedijos Karalystės pateiktas apeliacinis skundas dėl 2008 m. rugsėjo 9 d. Pirmosios instancijos teismo priimto sprendimo byloje T-403/05 *MyTravel Group plc prieš Europos Bendrijų Komisiją*

(Byla C-506/08 P)

(2009/C 55/09)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Švedijos Karalystė, atstovaujama K. Petkovska, A. Falk ir S. Johansson

Kitos proceso šalys: *MyTravel Group plc*, Europos Bendrijų Komisija

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti 2008 m. rugsėjo 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo byloje T-403/05 (¹) 2 rezoliucinę dalį.
- Pagal *MyTravel Group plc* Pirmosios instancijos teismui pateiktus reikalavimus panaikinti 2005 m. rugsėjo 5 d. (D(2005) 8461) Komisijos sprendimą neleisti ieškovei susipažinti su ataskaita ir kitais Komisijos darbo dokumentais.
- Pagal *MyTravel Group plc* Pirmosios instancijos teismui pateiktus reikalavimus panaikinti 2005 m. spalio 12 d. (D(2005) 9763) Komisijos sprendimą neleisti ieškovei susipažinti kitais Komisijos darbo dokumentais.

- Panaikinti *MyTravel Group plc* Pirmosios instancijos teismui pateiktus reikalavimus panaikinti 2005 m. spalio 12 d. (D(2005) 9763) Komisijos sprendimą neleisti ieškovei susipažinti kitais Komisijos vidinio naudojimo dokumentais.
- Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Skaidrumo ir galimybės susipažinti su institucijų dokumentais principas yra labai svarbus visai institucijų veiklai, taip pat administracinei procedūrai institucijos viduje. Reglamenta dėl skaidrumo 2 straipsnio 3 dalyje taip pat numatoma, kad šis reglamentas taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, tai yra jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje, susijusiems su visomis Europos Sąjungos veiklos sritimis. Tačiau pagal Pirmosios instancijos teismo argumentus pagrindiniais klausimais vidaus administraciniams dokumentams turėtų būti taikomas bendras konfidencialumo reikalavimas. Tai nesuderinama su didžiausio skaidrumo principu.
2. Apeliantės nuomone, Pirmosios instancijos teismo argumentai dėl pirmojo sprendimo, susijusio su ataskaita ir jos priedais, reiškia, kad nebuvo būtina, kad Komisija nagrinėtų, ar reikia atskleisti kiekvieno atskiro dokumento turinį ir įvertintų ataskaitoje ir kituose dokumentuose esančios informacijos opumą, o priešingai, kad ji visiškai teisingai atsisakė juos atskleisti, remdamasi tuo, kad kitaip pareigūnai nebegalėtų laisvai reikšti savo nuomonių. Jei remtumėmės bendrais Pirmosios instancijos teismo argumentais dėl dokumentų autorių nuomonių laisvės, neįmanoma nustatyti, kada vidinio naudojimo dokumentai gali būti atskleisti tais atvejais, kai jie galėtų būti atskleisti.
3. Apeliantė mano, kad dėl antrojo sprendimo dėl byloje esančių kitų dokumentų Pirmosios instancijos teismas taip pat neužtikrina pagrindinio reikalavimo, kad reikia išnagrinėti kiekvieno atskiro dokumento turinį, kad būtų galima nustatyti, ar jo atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui. Pagal bendrus Pirmosios instancijos teismo argumentus iš esmės pripažįstama, jog Komisijos pareigūnai nebegalėtų laisvai bendrauti, jei galutiname sprendime nesanti informacija turėtų būti paviėšinta. Remiantis šiais argumentais nebereikia patikrinti, ar aptariamų dokumentų turinys yra toks opus, jog jų atskleidimas pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui.
4. Apeliantė abejoja tuo, kad auditoriaus-patarėjo atskaita ir Konkurencijos generalinio direktorato raštas patariamajam komitetui iš tikrųjų gali būti traktuojami kaip vidinio naudojimo dokumentai, kurių konfidencialumas būtų saugomas pagal nuostatas, susijusias su institucijos sprendimų priėmimo procesu.

5. Apeliantės nuomone, Pirmosios instancijos teismo argumentai dėl Teisės tarnybos nuomonių prieštarauja Teisingumo Teismo sprendimui byloje *Turco*. Nors ši byla nesusijusi su teisės aktų leidyba, nagrinėjamu atveju akivaizdžiai turi būti nagrinėjama atsižvelgiant į nuomonių turinį. Tai, kad gali būti suabejota ankstesnio sprendimo teisėtumu, nėra priežastis šio dokumento neatskleisti, o kaip tik priešingai. Dėl trūkstamos informacijos savaime gali kilti abejonių dėl tam tikro sprendimo ir viso sprendimo priėmimo proceso teisėtumo. Šių abejonių būtų galima išvengti, jei Komisija sprendime aiškiai nurodytų priežastis, dėl kurių ji pasirinko tokį sprendimą, kurio jos Teisės tarnybos nepatarė rinktis. Teiginys, kad Teisės tarnyba susilaikys ir atsargiai rengs dokumentus, nėra pagrįstas kaip ir Pirmosios instancijos teismo argumentai dėl kitų dokumentų. Be to, apeliantė mano, kad argumentas, jog Teisės tarnybai būtų sudėtinga Bendrijos teisme ginti kitokią poziciją, nurodytas per daug bendrais terminais, kad būtų galima nustatyti realiai numanomą, o ne hipotetinę, šio pavojaus riziką.

6. Apeliantė neabejoja, kad daugelio aptariamų dokumentų turinys gali būti ypač opus ir turėtų likti konfidencialus. Vis dėlto pagal teismo praktiką tokia išvada turi būti paremta konkrečiu ir individualiu tyrimu, siekiant nustatyti, ar dokumento turinio atskleidimas rimtai pakenktų saugotinam interesui.

7. Kalbant apie pareigūnų nuomonės laisvę, apeliantė siekia priminti, kad pareigūnas privalo atlikti jam patikėtas funkcijas, vadovaudamasis Europos institucijose dirbančių pareigūnų nuostatais. Tai, kad visuomenė pagal įstatymą turi teisę susipažinti su jo veikla, nėra tinkama priežastis, kad jis nevykdytų savo funkcijų pagal įsipareigojimus.

8. Dalyvaujanti koncentracijoje įmonė, kaip ir bet kuris Sąjungos pilietis arba savo buveinę Sąjungoje turinti įmonė, turi teisę susipažinti su dokumentu, nors jame esanti informacija yra konfidenciali siekiant apsaugoti sprendimų priėmimo institucijos viduje procesą, jei šio dokumento atskleidimo reikalauja viršesnis viešasis interesas. Apeliantės nuomone, *MyTravel* pateikti argumentai visiškai galėtų būti tokio viešuoju interesu ir Pirmosios instancijos teismo pavyzdžiu neturėtų būti atmesti paprasčiausiai nurodant, kad tai yra privatūs ieškovės interesai. Apeliantė nėra įpareigota ginčytis ir įrodinėti, — tai institucijos privalo nustatyti, ar egzistuoja viršesnis viešasis interesas.

9. Apeliantė teigia, kad savo sprendimu Pirmosios instancijos teismas pažeidė Bendrijos teisę ir neteisingai taikė Reglamento dėl skaidrumo 4 straipsnio 2 dalį ir 4 straipsnio 3 dalies antrąją pastraipą.

10. Bet kuriuo atveju akivaizdu, kad kai kurių dokumentų dalys gali būti atskleistos pagal Reglamento dėl skaidrumo 4 straipsnio 6 dalyje esančias nuostatas, susijusias su daliniu atskleidimu.

(¹) OL C 272, p. 18.

2008 m. lapkričio 27 d. HUP Usługi Polska sp. z o.o. (buvusi HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) pateiktas apeliacinis skundas dėl 2008 m. rugsėjo 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo byloje T-248/05, HUP Usługi Polska sp. z o.o. (buvusi HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) VRDT ir Manpower, Inc.

(Byla C-520/08 P)

(2009/C 55/10)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (buvusi HP Temporärpersonalgesellschaft mbH), atstovaujama advokato M. Ciresa

Kitos proceso šalys: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ir Manpower, Inc.

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti skundžiamą sprendimą.
- Priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė nurodo, kad Pirmosios instancijos teismo sprendimas prieštarauja 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo 51 straipsnio 1 dalies a punktui, skaitomam kartu su 7 straipsnio 1 dalies b, c, d ir g punktais.